

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

17. juuli 2024*

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsus 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta – Põhjendamiskohustus – Tõhus kohtulik kaitse – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsuse põhimõte – Kriisilahendusnõukogu kaalutusruum – Õigusvastasuse vastuväide – Komisjoni kaalutusruum – Kohtuotsuse tagajärgede ajaline piiramine

Kohtuasjas T-142/22,

Landesbank Baden-Württemberg, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: advokaadid H. Berger, M. Weber ja D. Schoo,

hageja,

versus

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: J. Kerlin, T. Wittenberg ja D. Ceran, keda abistasid advokaadid H.-G. Kamann ja P. Gey,

kostja,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president A. Kornezov, kohtunikud G. De Baere, D. Petrlík (ettekandja), K. Kecsmár ja S. Kingston,

kohtusekretär: ametnik S. Jund,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 7. märtsi 2023. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtuotsuse¹

- 1 Hageja Landesbank Baden-Württemberg palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) 15. detsembri 2021. aasta otsus SRB/ES/2021/82 ühtsesse kriisilahendusfondi Landesbank Baden-Württembergi poolt tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

[...]

[...]

III. Poolte nõuded

- 20 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus ja selle lisad;
 - teise võimalusena tuvastada, et vaidlustatud otsust ei ole teda puudutavas osas õiguslikult olemas;
 - mõista kohtukulud välja kriisilahendusnõukogult.
- 21 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt;
 - teise võimalusena jätta vaidlustatud otsuse tühistamise korral selle otsuse tagajärjed kehtima kuni selle asendamiseni või vähemalt kuueks kuuks alates kohtuotsuse jõustumise kuupäevast.

IV. Õiguslik käsitus

[...]

B. Väited, mis käsitlevad vaidlustatud otsuse õiguspärasust

[...]

2. Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudulikkust

[...]

¹ Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

d) Seitsmes väiteosa, mis käsitleb teisi finantsinstitutsioone puudutavate andmetega tutvumise mittevõimaldamist

- 239 Hageja väidab esimest korda repliigis, et käesolevas kohtuasjas ei ole kohaldatavad nõuded, mille Euroopa Kohus sõnastas 15. juuli 2021. aasta kohtuotsuses komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601) ning mis puudutavad kriisilahendusnõukogu põhjendamiskohustuse kaalumist tema kohustusega hoida asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide ärisaladust. Nimelt, vastavalt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsusele Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, punktid 54 ja 56) ei ole teiste finantsinstitutsioonide andmed, millel vaidlustatud otsus põhineb, enam hõlmatud ärisaladusega, sest kuna 2017. aasta osamakseperioodi aruandekuupäev oli 31. detsember 2015, on need andmed enam kui viis aastat vanad.
- 240 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nende argumentide vastu, seadmata siiski kahtluse alla selle väiteosa vastuvõetavust.
- 241 *Ex ante* osamaksete arvutamise meetodi põhimõte ise, nagu see tuleneb direktiivist 2014/59 ja määrusest nr 806/2014, eeldab, et kriisilahendusnõukogu kasutab ärisaladusega kaitstud andmeid, mida ei saa *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsuse põhjendustes korrata (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 114).
- 242 Sellega seoses esitas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuses põhjused, miks on 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamisel arvesse võetud finantsinstitutsioonide andmed hõlmatud ärisaladusega.
- 243 Täpsemalt märkis kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 100, et finantsinstitutsioonide ärisaladused – st kogu teave finantsinstitutsioonide kutsealase tegevuse kohta, mille avalikustamine konkurendile ja/või laiemale üldsusele võib oluliselt kahjustada finantsinstitutsiooni huve – loetakse konfidentsiaalseks teabeks. *Ex ante* osamaksete arvutamisel käsitati ärisaladusena teavet, mille finantsinstitutsioonid esitasid enda aruandlusvormides, millele kriisilahendusnõukogu nende *ex ante* osamaksete arvutamisel tugineb.
- 244 Veel märkis kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjendustes 102–105, et tal on keelatud avaldada iga finantsinstitutsiooni andmeid, mis on selles otsuses tehtud arvutuste aluseks, samas võib ta avaldada koondatud ja ühiseid andmeid, kui need on kokku liidetud. Samas oli selle otsuse kohaselt finantsinstitutsioonide jaoks täielikult läbipaistev see osa, mis puudutas nende aasta baasosamakse ja nende korrigeerimise kordaja arvutamist selle osamakse arvutamise sammude kaupa, nagu need on kindlaks määratud delegeeritud määruse 2015/63 I lisas, milles on toodud „toornäitajate arvutamine“ (1. samm), „näitajate ümberskaleerimine“ (3. samm) ja „koondnäitaja arvutamine“ (5. samm). Lisaks oli finantsinstitutsioonidel võimalik saada ühiseid andmeid, mida kriisilahendusnõukogu kasutas vahet tegemata kõigi finantsinstitutsioonide puhul, kohandatuna nende riskiprofiiliga arvutamise sammudes, nagu „näitajate diskretiseerimine“ (2. samm), „määratud märgi arvessevõtmine“ (4. samm) ja „aasta osamaksete arvutamine“ (6. samm).
- 245 Hageja aga väidab, et need selgitused ei ole piisavad, kuna vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval olid teiste finantsinstitutsioonide andmed kuus aastat vanad ja seetõttu ei kuulunud need enam ärisaladuse alla ning kuna sellele vaatamata ei esitanud kriisilahendusnõukogu põhjuseid, miks neid andmeid ei avalikustatud.

- 246 Selle väite hindamiseks tuleb märkida, et kui teave, mis võis olla käsitatav ärisaladusena teatud ajavahemikul, on vähemalt viis aastat vana, loetakse see põhimõtteliselt aja möödumise tõttu vananenuks ja seepärast oma konfidentsiaalse laadi kaotanuks, välja arvatud juhul, kui niisugusele laadile tuginev isik tõendab erandkorras, et vaatamata teabe vanusele on see tema või mõne kolmanda isiku äripositsiooni oluline komponent (vt selle kohta 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 247 Sellega seoses ei ole vaidlust selles, et finantsinstitutsioonide individuaalsed andmed, millele on vaidlustatud otsuses hageja *ex ante* osamakse arvutamisel tuginetud, olid selle otsuse vastuvõtmise ajal enam kui viis aastat vanad.
- 248 Kuid nagu kriisilahendusnõukogu oma vasturepliigis ja kohtuistungil selgitas, ilma et hageja oleks sellele vastu vaielnud, võib finantsinstitutsiooni suhteline positsioon võrreldes tema konkurentidega jääda pangandussektori majanduslikus tegelikkuses samaks või sarnaseks pikema aja jooksul, st kauem kui viis aastat. Nimelt on teatavad asjaolud, nagu ärimudel või sellise finantsinstitutsiooni tegevus, lühikeses ja keskpikas perspektiivis stabiilsed, mistõttu võib rohkem kui viis aastat vanade andmete põhjal kõrge riskiprofiiliga finantsinstitutsioon olla sellise profiiliga ka esialgse perioodi lõpus. Seega on see teave vaatamata oma vanusele endiselt krediidasutuste äripositsiooni oluline komponent. Kui sellised olulised andmed avaldatakse vaidlustatud otsuse põhjenduste kaudu, võiksid pangandussektoris tegutsevad ettevõtjad neile tuginedes tuletada neist finantsinstitutsiooni praeguse äripositsiooni.
- 249 Hageja ei saa seega väita, et kriisilahendusnõukogu oleks pidanud vaidlustatud otsuse põhjenduses avalikustama teiste finantsinstitutsioonide individuaalsed andmed, mis võimaldavad kontrollida tema *ex ante* osamakse arvutamist, sest kuigi need andmed on kuus aastat vanad, on need endiselt nende finantsinstitutsioonide äripositsiooni olulised komponendid.
- 250 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, et kriisilahendusnõukogu peab oma põhjendamiskohustuse täitmiseks esitama talle loetelu kõikide anonüümseks muudetud andmetega, mille on esitanud kõik temaga samasse rühma kuuluvad finantsinstitutsioonid.
- 251 Esiteks läheks kriisilahendusnõukogule sellise nõude kehtestamine kaugemale eespool punktides 217, 220 ja 221 meenutatud kohtupraktikast tulenevatest nõuetest.
- 252 Teiseks väitis kriisilahendusnõukogu, ilma et talle oleks selles küsimuses veenvalt vastu vaieldud, et isegi loetelu konkreetse rühma anonüümseks muudetud andmetega võib võimaldada pangandusvaldkonnas tegutsevatel ettevõtjatel, kes on informeeritud ettevõtjad, saada teada teatavate finantsinstitutsioonide ärisaladusi. Sellega seoses ei ole hageja muu hulgas vastu vaielnud sellele, et need ettevõtjad teavad, millistel finantsinstitutsioonidel on teatud riskinäitajate osas kõrged väärtused. Kui nad saaksid aga igal aastal loetelud selliste andmetega, võiksid nad jälgida nende finantsinstitutsioonide riskinäitajate arengut, isegi kui need koosnevad tundlikust äriteabest. Selline oht esineb eelkõige suurte finantsinstitutsioonide ja ka nende finantsinstitutsioonide puhul, kes asuvad liikmesriikides, kus on väike arv finantsinstitutsioone, kes peavad *ex ante* osamakset tasuma. Nimelt ei ole välistatud, et sellistel juhtudel saab informeeritud ettevõtja järeldada, kes need finantsinstitutsioonid on, isegi kui nende nimed on anonüümseks muudetud. Seega ei saa kriisilahendusnõukogule ette heita, et ta ei koostanud loetelu samasse rühma kuuluvate finantsinstitutsioonide kõikide anonüümseks muudetud andmetega.
- 253 Eespool toodut arvestades tuleb teise väite seitsmes osa tagasi lükata.

e) Kolmas väiteosa, mis käsitleb aasta sihttaseme põhjendust

- 254 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuse põhjal on võimatu mõista põhjusi, miks kehtestati aasta sihttasemeks üks kaheksandik 1,05-protsendist tagatud hoiuste kogusummast. Täiendavad selgitused, mille kriisilahendusnõukogu esitas selle otsuse III lisa punktis 17 ja järgnevates punktides, ei ole pealegi piisavad, et selgitada, kuidas aasta sihttase tegelikult kindlaks määrati. Lisaks ei esitanud kriisilahendusnõukogu lõpliku sihttaseme prognoosi ega seda, kuidas ta tõlgendab määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teises lõigus nimetatud ülempiiri. Ent nagu nähtub otsusest, millega määratakse kindlaks 2022. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksed, leiab kriisilahendusnõukogu, et tal on õigus vabalt tõsta aasta sihttaset, kohaldades koefitsienti, mida ei ole kohaldatavates õigusnormides ette nähtud, ja panna seega finantsinstitutsioonidele ebaoproportsionaalne koormus.
- 255 Kriisilahendusnõukogu vastab, et vaidlustatud otsuse põhjendustest 50–63 ja selle otsuse III lisa punktides 19–25 nähtub, et ta esitas piisavad põhjendused 2017. aasta osamakseperioodi aasta sihttaseme kindlaksmääramise kohta.
- 256 Eelkõige määras kriisilahendusnõukogu aasta sihttaseme kindlaks kõiki asjakohaseid tegureid ja määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikes 2 sätestatud kriteeriume arvesse võttes. Mis puudutab ka tagatud hoiuste eeldatavat kasvu, siis on vaidlustatud otsuses esiteks selgitatud, et hoiuste tagamise skeemide esitatud andmete kohaselt kasvas tagatud hoiuste summa 2015.–2016. aastal 2,2%, ning teiseks, et nende hoiuste eeldatav kasvumäär on 1–4%. Lisaks sellele on vaidlustatud otsuse põhjenduses 61 ning III lisa punktides 23 ja järgnevates punktides selgitatud, kuidas on arvesse võetud võimalikke protsüklilisi mõjusid.
- 257 Lõpuks oleks hagejal olnud võimalik arvutada talle teadaolevate andmete põhjal 2017. aasta hinnanguline lõplik sihttase, samas kui vaidlustatud otsuse põhjendust ei saa mõjutada see, et kriisilahendusnõukogu ei ole avalikustanud enda tõlgendust määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teises lõigus sätestatud 12,5% ülempiiri kohta.
- 258 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikele 1 peavad esialgse perioodi lõpus kriisilahendusfondi kasutatavad rahalised vahendid saavutama lõpliku sihttaseme, mis on vähemalt 1% kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summast.
- 259 Määruse nr 806/2014 artikli 69 lõike 2 kohaselt jaotatakse *ex ante* osamaksed esialgsel perioodil ajaliselt võimalikult ühtlaselt, kuni saavutatakse eespool punktis 258 viidatud lõplik sihttase, kuid võttes nõuetekohaselt arvesse majandustsükli faasi ja mõju, mida protsüklilised osamaksed võivad avaldada finantsinstitutsioonide finantsseisundile.
- 260 Määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikes 2 on täpsustatud, et kõigi kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tasutavad osamaksed ei ületa 12,5% lõplikust sihttasemest.
- 261 *Ex ante* osamaksete arvutamise meetodi kohta on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 4 lõikes 2 sätestatud, et kriisilahendusnõukogu määrab nende summa kindlaks aasta sihttaseme alusel, võttes arvesse lõplikku sihttaset, ning eelmise aasta tagatud hoiuste keskmise summa alusel, mis arvutatakse kord kvartalis kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide jaoks.

- 262 Nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 63, määras kriisilahendusnõukogu käesolevas asjas 2017. aasta osamakseperioodi aasta sihttasemeks 7 161 808 441 eurot.
- 263 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 51 ja 52 selgitas kriisilahendusnõukogu sisuliselt, et aasta sihttaseme kindlaksmääramisel võttis ta arvesse 2023. aasta hinnangulist lõplikku sihttaseme, vajadust jaotada *ex ante* osamaksed esialgsel perioodil võimalikult ühtlaselt, samuti majandustsükli faasi ja mõju, mida need osamaksed võivad avaldada finantsinstitutsioonide finantsseisundile. Seejärel pidas kriisilahendusnõukogu kohaseks määrata kindlaks koefitsient, mis põhines neil parameetritel ja juba kriisilahendusfondi käsutuses olevatel rahalistel vahenditel (edaspidi „koefitsient“). Kriisilahendusnõukogu kohaldas seda koefitsienti ühele kaheksandikule 2016. aastal tagatud hoiuste keskmisest summast, et arvutada aasta sihttase.
- 264 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 54–62 on kriisilahendusnõukogu selgitanud aasta sihttaseme kindlaksmääramist.
- 265 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 54 selgitas kriisilahendusnõukogu, et erilist tähelepanu tuleb pöörata tagatud hoiuste eeldatavale muutusele esialgsel perioodil, sest kui need hoiused aja jooksul kasvavad, ei ole aasta sihttaseme kehtestamine 1% ulatuses nimetatud hoiuste summast piisav lõpliku sihttaseme saavutamiseks.
- 266 Sellega seoses nentis kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 55, et kord kvartalis arvatud tagatud hoiuste keskmine summa oli 2016. aastal 5,546 triljonit eurot.
- 267 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 56–58 kirjeldas kriisilahendusnõukogu tagatud hoiuste prognoositavat muutust esialgse perioodi kuue ülejäänud aasta jooksul, st aastatel 2018–2023. Tema hinnangul pidi tagatud hoiuste aastane kasvumäär kuni esialgse perioodi lõpuni jääma vahemikku 1–4%.
- 268 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 59–61 andis kriisilahendusnõukogu hinnangu majandustsükli faasile ja võimalikule protsüklilisele mõjule, mida *ex ante* osamaksed võivad avaldada finantsinstitutsioonide finantsseisundile. Seejuures märkis ta, et ta on võtnud arvesse mitmeid tegureid, nagu eelkõige komisjoni 2017. aasta sisemajanduse koguprodukti kasvu prognoosi ja euroala pangandussektori põhinäitajaid, nagu finantsinstitutsioonide maksevõime, varade kvaliteet ja kasumlikkus. Sellega seoses ja selleks, et mitte süvendada *ex ante* osamaksete protsüklilist mõju pangandussektori maksevõimele, leidis kriisilahendusnõukogu, et aasta sihttaseme kindlaksmääramisel oleks asjakohane võtta arvesse tagatud hoiuste muutuse määra, mis oleks soovitatud määrast madalam, sest see on usaldusväärsem.
- 269 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 62 järeldas kriisilahendusnõukogu, et arvestades majanduse taastumisega seotud ebakindlust, selle negatiivset mõju tagatud hoiuste tulevasele kasvule ja majandustsüklile ning nende andmete piiratud hulka, mis võivad näidata selliste hoiuste tulevase muutusi, on asjakohane kasutada selliste hoiuste kasvumäärade suhtes järgnevatel aastatel kuni 2023. aastani ettevaatlikku lähenemisviisi.
- 270 Neid kaalutlusi arvestades arvutas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 63 aasta sihttaseme summa, korrutades 2016. aastal tagatud hoiuste keskmise summa koefitsiendiga 1,05% ja jagades selle arvutuse tulemuse kaheksaga vastavalt järgmisele matemaatilisele valemile, mis on esitatud selle otsuse põhjenduses 63:

„Siht₀ [aasta sihttaseme summa] = Tagatud hoiused kokku₂₀₁₆ * 0,0105 * 1/8 = 7 161 808 441 eurot“.

- 271 Kohtuistungil kinnitas kriisilahendusnõukogu siiski, et ta määras 2017. aasta osamakseperioodiks aasta sihttaseme kindlaks järgmiselt.
- 272 Esiteks määras kriisilahendusnõukogu prognoosiva analüüsi põhjal kindlaks kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide eeldatava tagatud hoiuste summa esialgse perioodi lõpus. Selle summani jõudmiseks võttis kriisilahendusnõukogu arvesse tagatud hoiuste keskmist summat 2016. aastal, nende hoiuste aastast kasvumäära ning esialgse perioodi lõpuni veel alles jäänud osamakseperioodide arvu.
- 273 Teiseks arvutas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikele 1 esialgse perioodi lõpus tagatud hoiuste prognoositavast summast 1%, et saada lõpliku sihttaseme hinnanguline summa, mis pidi saavutatama 31. detsembriks 2023.
- 274 Kolmandaks arvas kriisilahendusnõukogu viimati nimetatud summast maha rahalised vahendid, mis olid kriisilahendusfondil juba 2017. aastal, ning sai tulemuseks summa, mis tuli veel maksta ülejäänud osamakseperioodidel enne esialgse perioodi lõppu.
- 275 Neljandaks jagas kriisilahendusnõukogu viimati nimetatud summa ülejäänud osamakseperioodide arvuga, et jaotada see ühtlaselt nende perioodide vahel. Aasta sihttasemeks 2017. aasta osamakseperioodi suhtes määrati seega eespool punktis 262 nimetatud summa ehk ligikaudu 7,161 miljardit eurot.
- 276 Selleks et analüüsida, kas kriisilahendusnõukogu täitis aasta sihttaseme kindlaksmääramisel oma põhjendamiskohustust, tuleb kõigepealt meenutada, et põhjenduse puudumine või ebapiisav põhjendamine kujutab endast avalikul huvil põhinevat väidet, mille liidu kohus võib või koguni peab omal algatusel tõstatama (vt 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon vs. Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika). Järelikult võib või isegi peab Üldkohus arvesse võtma ka muid põhjenduste puudusi kui need, millele viitab hageja, ja seda muu hulgas siis, kui need ilmnevad menetluse käigus.
- 277 Sel eesmärgil kuulati pooled menetluse suulises osas ära kõigis küsimustes, mis puudutasid vaidlustatud otsuse põhjenduses esinevaid võimalikke puudusi seoses aasta sihttaseme kindlaksmääramisega. Täpsemalt kirjeldas kriisilahendusnõukogu, kellele esitati konkreetselt ja mitu korda selle kohta küsimusi, sammude kaupa meetodit, mida ta tegelikult 2017. aasta osamakseperioodi suhtes aasta sihttaseme kindlaksmääramisel järgis, nagu seda on kirjeldatud eespool punktides 274–277.
- 278 Mis puudutab seejärel põhjendamiskohustuse sisu, siis tuleneb kohtupraktikast, et liidu institutsiooni või organi tehtud otsuse põhjendustes peavad eelkõige puuduma vastuolud, et asjaomastel isikutel oleks võimalik teada saada otsuse tegelikke põhjusi, et kaitsta oma õigusi pädevas kohtus, ja et viimane saaks teha kontrolli (vt selle kohta 10. juuli 2008. aasta kohtuotsus Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 169 ja seal viidatud kohtupraktika; 22. septembri 2005. aasta kohtuotsus Suproco vs. komisjon, T-101/03, EU:T:2005:336, punktid 20 ja 45–47, ning 16. detsembri 2015. aasta kohtuotsus Kreeka vs. komisjon, T-241/13, EU:T:2015:982, punkt 56).

- 279 Samuti, kui vaidlustatud otsuse vastuvõtja esitab otsuse põhjenduste kohta teatavaid selgitusi liidu kohtu menetluses, peavad need selgitused olema kooskõlas selles otsuses esitatud kaalutlustega (vt selle kohta 22. septembri 2005. aasta kohtuotsus Suproco vs. komisjon, T-101/03, EU:T:2005:336, punktid 45–47, ja 13. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Printeos jt vs. komisjon, T-95/15, EU:T:2016:722, punktid 54 ja 55).
- 280 Kui vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlused ei ole kooskõlas kohtumenetluses antud selgitustega, ei täida asjaomase otsuse põhjendused eespool punktides 210 ja 211 meenutatud ülesandeid. Eelkõige takistab selline vastuolu huvitatud isikutel enne hagi esitamist esiteks teada saada vaidlustatud otsuse tegelikke põhjendusi ja valmistada ette selles suhtes oma kaitset ning teiseks liidu kohtul teha kindlaks põhjused, mis olid selle otsuse tegelik õiguslik alus, ning analüüsida nende vastavust kohaldatavatele õigusnormidele.
- 281 Lõpuks tuleb märkida, et kui kriisilahendusnõukogu võtab vastu otsuse, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksed, peab ta teavitama asjaomaseid finantsinstitutsioone nende osamaksete arvutamise meetodist (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 122).
- 282 Sama kehtib ka aasta sihttaseme kindlaksmääramise meetodi kohta, kuna see summa on sellise otsuse ülesehituse seisukohast olulise tähtsusega. Nimelt, nagu nähtub eespool punktist 16, seisneb *ex ante* osamaksete arvutamise meetod selle summa jagamises kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide vahel, mistõttu selle summa suurendamine või vähendamine toob kaasa iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse vastava suurenemise või vähenemise.
- 283 Eeltoodust tuleneb, et kuigi kriisilahendusnõukogu on kohustatud vaidlustatud otsusega andma finantsinstitutsioonidele selgitusi aasta sihttaseme kindlaksmääramise meetodi kohta, peavad need selgitused olema kooskõlas selgitustega, mille kriisilahendusnõukogu esitab kohtumenetluses ja mis puudutavad tegelikult kohaldatud meetodit.
- 284 Kuid käesolevas asjas see nii ei ole.
- 285 Nimelt tuleb kõigepealt märkida, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 63 on välja toodud matemaatiline valem, mille põhjal määrati kindlaks aasta sihttase. Kuid on ilmnenu, et see valem ei hõlma kriisilahendusnõukogu poolt tegelikult kohaldatud meetodi elemente, nagu seda selgitati kohtuistungil. Nimelt, nagu nähtub eespool punktides 272–275, sai kriisilahendusnõukogu seda meetodit kasutades aasta sihttaseme summa nii, et ta lahutas lõplikust sihttasemest kriisilahendusfondi kasutada olevad rahalised vahendid, arvutades seega välja summa, mis tuli maksta kuni esialgse perioodi lõpuni, ning jagades viimati nimetatud summa ülejäänud osamakseperioodide arvuga. Need kaks arvutamise etappi ei nähtu aga kuidagi sellest matemaatilisest valemist.
- 286 Sarnased vastuolud mõjutavad ka viisi, kuidas määrati kindlaks koefitsient 1,05%, millel on aga eespool punktis 285 viidatud matemaatilises valemis keskne roll. Nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 51 ja 52, võib seda koefitsienti nimelt mõista nii, et see põhineb 2023. aasta lõpliku sihttaseme hinnangul, vajadusel jaotada *ex ante* osamaksed esialgsel perioodil võimalikult ühtlaselt ning analüüsil, mis puudutab majandustsükli faasi ja mõju, mida need osamaksed võivad avaldada finantsinstitutsioonide finantsseisundile. Ent nagu kriisilahendusnõukogu kohtuistungil mõõnis, määrati see koefitsient kindlaks nii, et sellega saaks põhjendada aasta sihttaseme summa arvutamise tulemust – st pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu oli arvanud selle summa

eespool punktides 272–275 esitatud nelja sammu alusel, ehk jagades summa, mis saadi kriisilahendusfondi kasutada olevate rahaliste vahendite lahutamisel lõplikust sihttasemest, ülejäänud osamakseperioodide arvuga. Vaidlustatud otsusest sellist arvutuskäiku aga ei nähtu.

- 287 Sellest järeldub, et mis puudutab aasta sihttaseme kindlaksmääramist, siis ei ole kriisilahendusnõukogu tegelikult kohaldatud meetod, nagu seda kohtuistungil selgitati, sama mis vaidlustatud otsuses kirjeldatud meetod, mistõttu tegelikke põhjusi, millest lähtuvalt see sihttase kindlaks määrati, ei saanud vaidlustatud otsuse alusel kindlaks teha ei finantsinstitutsioonid ega ka Üldkohus.
- 288 Eeltoodut arvestades tuleb tuvastada, et vaidlustatud otsuses on aasta sihttaseme kindlaksmääramisel tehtud põhjendamisvigu.
- 289 Seega tuleb teise väite kolmanda osaga nõustuda. Võttes arvesse käesoleva kohtuasja õiguslikke ja majanduslikke huve, on siiski korra kohase õigusemõistmise huvides jätkata lagi teiste väidete analüüsimist.

[...]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada 15. detsembri 2021. aasta otsus SRB/ES/2021/82 ühtsesse kriisilahendusfondi Landesbank Baden-Württembergi poolt tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta.**
- 2. Jätta otsuse SRB/ES/2021/82 tagajärjed kehtima seni, kuni mõistliku aja jooksul, mis ei tohi ületada kuut kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest, jõustub Ühtse Kriisilahendusnõukogu uus otsus, millega määratakse kindlaks 2017. aasta osamakseperioodi eest Landesbank Baden-Württembergi poolt kriisilahendusfondi tehtav *ex ante* osamakse.**
- 3. Jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Landesbank Baden-Württembergi kohtukulud.**

Kornezov

De Baere

Petrlík

Kecsmár

Kingston

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 17. juulil 2024 Luxembourgis.

Allkirjad